

РЕШЕНИЕ

№ 1173

гр. Варна, 08.04.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 9 СЪСТАВ, в публично заседание на
единадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния
състав:

Председател: Насуф Исмаел

при участието на секретаря Илияна Илк. Илиева
като разглежда докладваното от Насуф Исмаел Гражданско дело №
20233110103126 по описа за 2023 година

за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството по делото е образувано по предявен от М. Л. С., ЕГН ***** и И. Г. С., ЕГН *****, действащи чрез адв. К. К., против Л. М. С., ЕГН *****, действащ чрез адв. В. С., конститутивен иск с правно основание по чл. 87, ал. 3 от ЗЗД за **разваляне на договор за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за издръжка и гледане**, обективиран в нотариален акт № *, том *, рег. №*, дело № * от * г. по описа на нотариус С. С. при РС-В., с който е прехвърлен от ищците на ответника $\frac{1}{2}$ /една втора/ ид. ч. от място от 600 кв. м., находящо се в землището на гр. В., кв. „Г.“, м-ст „Р.“, представляващо имот пл. № *, кв. * по проекто-плана на вилна зона на квартала, при граници: път, имот №№ *, * и *, което е заснето с идентификатор ** по КKKP на гр. В., с площ 602 кв. м. и съседи: ПИ №№ *, *, *, *, * и *, ведно с $\frac{1}{2}$ /една втора/ ид. ч. от вилна сграда от 35 кв. м. и подобрения, заснета с идентификатор № * по КKKP на гр. В., с площ от 44 кв. м., брой етажи-1, с предназначение-Вилна сграда-еднофамилна.

Твърди се в исковата молба, че по силата на гореописаната сделка ищците са прехвърлили в полза на ответника правото на собственост върху процесните недвижими вещи срещу задължението на последния да ги гледа и издържа до края на живота им, като им осигури нормален и спокоен живот, какъвто са водили до този момент. Поддържа се, че към датата на разпоредителната сделка – 30.12.1996 г. ищците са поддържали мястото с площ от 600 кв. м. и построената в него вилна сграда с извършване на необходимите действия по почистване на терена и вилата, засаждане и грижи за цветя, храсти, зеленчуци и дървета; извършване на ремонтни работи по сградата, оградата, пътеките, подпорните стени в имота; заплащане на разходите за ел. енергия, ВиК, данъци, отопление, ремонтни работи и др. Набавяли са и са заплащали цената на хранителни стоки и други продукти, необходими ежедневно или по-рядко, чрез закупуването им от съответните магазини. Посещавали са личен лекар и болнични заведения при нужда. Посещавали са гр. Варна по различни поводи.

Излага се, че до 30.12.1996 г. и в следващите години, ищците са били в състояние сами да задоволят своите нужди и да извършват гореописаните действия. С напредване на възрастта им техните възможности сами да правят това започнали да намаляват. Сочи се, че

през последните 10 години поради напредналата възраст и заболявания за тях било все по-трудно, а в някои отношения невъзможно да поддържат сами живота, който са имали към 30.12.1996 г. Имотът, в който живеели в м-ст „Р.“ бил далеч от гр. В., от хранителните и други магазини и от болнични заведения, а публичният транспорт бил нередовен и трудно достъпен за тях. Трудно им било да осигуряват продукти, а при нужда от болнична или друга помощ да посетят личен лекар, болнично заведение или гр. В. Отделно от това, се твърди, че пенсиите им не са били достатъчни, за да посрещат и най-обикновените си нужди. От 1996 г. досега нуждите им се променили не само в посока на това, че сами не могли да се грижат за себе си и да поемат собствената си издръжка, но увеличен бил и обема на грижите, от които се нуждаят и това било резултат на напредналата възраст, немощ и по-честа нужда от болнична помощ. Поддържа се, че промяна имала и в размера на паричната издръжка, от която се нуждаят. Пенсиите им не били достатъчни, за да посрещат нуждите си от храна, разходи за имота, в който живеят, лекарства при нужда, транспорт и други битови нужди.

Твърди се, че не са получавали от ответника нито грижи, нито издръжка след 30.12.1996 г., поради което обективират искане за разваляне на процесната сделка, с оглед неизправността на приобретателя-ответник.

В срока по чл. 131 от ГПК е депозиран писмен отговор на исковата молба, с който ответникът е оспорил предявените искове. Излага се, че от момента на сключване на процесния договор за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за гледане и издръжка ищците нито веднъж не са отправял към ответника искане за предоставяне на парична издръжка. Основното, което ищците са искали от ответника е била оказване на физическа помощ при извършване на различни дейности по дворното място – предмет на сделката. Сочи се, че такава помощ е била оказвана винаги. Твърди се, че ответникът не е оставял родителите си без дължимото им се внимание. Същият редовно се интересувал от тяхното здравословно състояние и от това имат ли нужда от каквото и да било. Проявата на този интерес е ставало както по телефона, така и с посещения на място. Ищците и семейството на ответника винаги се събирали по различни поводи и семейни празници, а когато ищците по една или друга причина не са могли да присъстват, им е носено това, което е приготвено от съпругата на ответника за съответния празник. Последното такова събитие е било за рождения ден на ответника през м.01.2023 г.

Твърди се, че ищцата била с влошено здраве, и винаги, когато е имала нужда е била транспортирана до лечебно заведение от страна на ответника; купувани са и са носени необходимите лекарства. Ищецът също е получавал такива грижи. Когато е имало нужда е бил откарван до личен лекар, лечебно заведение или друго място, където да му бъде извършен необходим преглед или оказано лечение.

Поддържа се, че било налице едностранно отдръпване от страна на ищците спрямо ответника, но въпреки това до настоящия момент последният продължавал да проявява загриженост към совете родители-ищци.

По същество се моли съдът да отхвърли предявения иск като неоснователен.

В хода на откритото съдебно заседание ищците, редовно призовани, явява се лично М. С. и двамата чрез адв. К. поддържат предявения иск и молят същият да бъде уважен.

Ответникът, редовно призован за същото съдебно заседание, явява се лично и чрез адв. С. поддържа отговора си и моли искът да бъде отхвърлен като неоснователен.

Съдът, като взе предвид доводите на страните, събрания и приобщен по делото доказателствен материал в съвкупност и поотделно и като съобрази предметните предели на исковото производство, очертани с исковата молба и отговора, на основание чл. 12 и чл. 235, ал. 2 от ГПК, приема за установени следните **фактически положения**:

От представения нотариален акт № *, том *, дело № */* г. по описа на нотариус при РС-В. е видно, че на * г. ищците са прехвърлили в полза на ответника правото на собственост върху процесните недвижими вещи срещу задължението на последния да ги гледа и издържа до края на живота им, като им осигури нормален и спокоен живот, какъвто са водили до сега. Ищците са запазили ограниченото вещно право на ползване върху процесните недвижими вещи пожизнено и безвъзмездно.

Не се спори по делото, а и от представените скици по делото е видно, че недвижимите вещи, предмет на разпоредителната сделка от 30.12.1996 г., съответстват на имоти с идентификатори по КKKP на гр. В., както следва: поземлен имот с идентификатор № * и жилищна сграда с идентификатор № *.

От представеното писмо на л. 9, изпратено по телепоща до ответника и получено от последния на 16.02.2023 г. /л. 10/ е видно, че ишците са поканили ответника да им прехвърли обратно недвижимите вещи, предмет на процесния договор за издръжка и гледане от 1996 г., на 02.03.2023 г. в кантората на нотариус Ю. К.-К.а поради неизпълнение на задълженията от страна на последния в качеството му на приобретател.

От ангажирания по делото констативен протокол от 02.03.2023 г. по описа на нотариус Ю. К. – К.а, вписана в НК под рег. № *, с район на действие РС-В., е видно, че ответникът на 02.03.2023 г. не се е явил в кантората на нотариус с рег. № *.

Видно е от приобщените амбулаторни листи на л. 56 и следв., че ищецът М. С. страда от придружаващи заболявания, а именно хипертонично сърце без сърдечна недостатъчност и стенокардия.

От ангажираното експертно решение № 1544 от 08.05.2007 г., издадено от ТЕЛК е видно, че ищцата И. С. е инвалидизирана с 76% трайнонамалена работоспособност при водеща диганоза „биполярно афективно разстройство“.

От представения по делото договор на л. 99 е видно, че на 04.02.2024 г. между Хоспис „Св. М. М.“ ЕООД и ищецът М. е сключен безсрочен договор с предмет полагане на грижи за ищцата И..

Представено е и извлечение от разговори към фиксирани оператори /л. 88/, от което е видно, че след приема на ищцата И. в хосписа, ответникът през седмица се обаждал до лечебното заведение.

По делото на л. 61 са представени извлечения от мобилен оператор „А* Б.“ АД във връзка с проведените между страните разговори в периода от 08.02.2023 г. до 06.03.2023 г.

По делото са представени и множество касови бележки за заплатени стоки и услуги. Видно е от същите, че се отнасят за събития след завеждане на делото на 13.03.2023 г.

По делото са представени и фишовете за заплати на ответника /л. 96/.

По делото са ангажирани и гласни доказателства чрез разпита на водените от двете страни свидетели.

В показанията си свид. К. М. А. сочи, че с ишците са съседни от 1986 г. Сочи, че е виждал сина на ишците – ответникът Л. един или два пъти. Основни грижи за имотите полагал ищецът М., докато ищцата И. полагала грижи за по-леките работи. Свид. А. не е виждал хора, които да помагат на ишците. Ищецът М. е ходил да пазарува и той се е грижел за съпругата му И.. Всичко стояло на неговия гръб. Никой не е идвал да му помага. На ишците им се налагало да посещават болници много често. Ищецът М. не е споделял на свид. А. с точност какви са заболяванията им, но все е казвал, че отиват на лекар. Веднъж се е наложило дори свид. А. и неговият син да помогнат на ищцата И., която била паднала и се заровила в пясъка. Ищецът М. бил в града и след като се е върнал е поел нещата. Последният поел цялата отговорност с лечението на И.. Ишците живеели само двамата и двамата си задоволявали потребностите. Ищецът М., въпреки че бил се пенсионирал е продължил да работи, за да се издържа със съпругата му, но поради заболяването на ищцата И. му се наложило да напусне работата си. Дори ищецът М. е помагал на сина си Л. – ответник по делото.

В показанията си свид. Н. С. Т. сочи, че познава ишците от около 40 години. Башата на свид. Т. в бил съсед на ишците в м-ст „Р.“. Никога не е виждал ответника да посещава родителите си – ишци по делото.

В показанията си свид. К. А. К. сочи, че познава ответника от над 20 години. Свид. К. е ходил заедно с ответника на вилата в м-ст „Р.“ да работи. Правили са мръсен канал и В и К. Това се е случило преди около 18-20 години. Последно е ходил до м-ст „Р. тази година и миналата година, тъй като имал братовчед там. Ответникът също е ходил там да посещава родителите си, носил им е топла храна. Тази година свид. К. е ходил 7-8 пъти до местността

заедно с ответника. Имало е случаи, при които ищците не са допусkali ответника до имота, не са отговаряли на телефонните обаждания.

В показанията си свид. Б. Д. П. сочи, че познава ответника от около 9-10 години. Свид. П. е ходил до родителите на ответника заедно с него около 3-4 пъти. Страните са горовили през оградата. Ответникът искал да види майка си, но баща му отговарял, че спи или че е заета. Последно са годили през месец септември 2023 г. Преди това през месец май 2023 г. Предходни години не е ходил. Ответникът е носил храна на ищците. Ответникът е споделял на свид. П., че ищецът М. не е допускар първия да се види с майка му - ищцата И.. Ответникът е имал желание да сложи ограда, но ищецът М. не е пожелал.

При така установената фактическа обстановка, съдът достига до следните **правни изводи**:

За да бъде уважен предявеният конститутивен иск по чл. 87, ал. 3 от ЗЗД, в тежест на ищците-праводатели е да установят в процеса при условията на пълно и главно доказване учредената между страните облигационна връзка по силата на договор за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за издръжка и гледане от 30.12.1996 г. и своите нужди, а в тежест на ответника-приобретател е да докаже пълното и точно изпълнение на задълженията му, т.е. такова, което съответства на нуждите на прехвърлителите.

По делото по несъмнен начин се установи, че страните в производството са и страни по договор за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за издръжка и гледане, сключен в нотариална форма на 30.12.1996 г., по силата на който е прехвърлен от ищците на ответника $\frac{1}{2}$ /една втора/ ид. ч. от място от 600 кв. м., находящо се в землището на гр. В., кв. „Г.“, м-ст „Р.“, представляващо имот пл. № *, кв. * по проекто-плана на вилна зона на квартала, при граници: път, имот №№ *, * и *, което е заснето с идентификатор ** по КККР на гр. В., с площ 602 кв. м. и съседи: ПИ №№ *, *, *, *, * и *, ведно с $\frac{1}{2}$ /една втора/ ид. ч. от вилна сграда от 35 кв. м. и подобрения, заснета с идентификатор № * по КККР на гр. В., с площ от 44 кв. м., брой етажи-1, с предназначение-Вилна сграда-еднофамилна.

На първо място, следва да се отбележи, че договорът за прехвърляне на имущество срещу издръжка и гледане по своята правна характеристика освен че е двустранен, възмезден, консенсуален е ненаименован договор, т.е. не е нормативно регламентиран посредством правни норми, ситуирани в действащи нормативни актове. Отделно, същият е и алеаторен, т.е. съдържа неопределеност на имуществената престация на едната или и на двете страни към момента на постигане на съгласие. При този договор има елемент на шанс. Чл. 6 ЗЗД от 1892 г. /отм./ използва термина „случаен договор“, като го определя като договор, при който „за двете договарящи се страни или за едната от тях ползата зависи от неизвестно събитие“. При договора за прехвърляне на имущество срещу издръжка и гледане не се знае колко време ще живее прехвърлителят, а оттам и какъв е обемът на издръжката и гледането, дължими от приобретателя, вкл. има и неяснота относно промяната с течение на времето на нуждите на прехвърлителя, както и неговото физическо, психическо и емоционално състояние.

На второ място, в доктрината е застъпено мнението, че договорът е с оглед личността, тъй като престацията на приобретателя е лична и незаместима /проф. П. Венедиков, Ив. Велинов/. Практиката обаче приема обратното, а именно – че задължението на приобретателя преминава към неговите правоприменици /ТР № 30/17.06.1981 г. на ОСГК./. Договорът може да бъде с оглед на личността само ако изрично е уговорено, че единствено приобретателят, но не и трето лице ще изпълнява задълженията. В конкретния случай не е договорено изрично задълженията на приобретателя-ответник да бъдат изпълнение чрез трето лице, поради което съдът приема, че същият е сключен с оглед личността му, имайки предвид, че е син на ищците, който факт не е спорен по делото.

На трето място, следва да се отбележи, че когато задължението е поето към повече от едно лице, както е в настоящия случай – задължението е поето спрямо майката и бащата на ответника, без да има уговорено разграничение, волята на страните е да се изпълнява общо, едновременно и неделимо. При неделимите задължения по силата на чл. 129 от ЗЗД дължимата престация трябва да се даде на всички кредитори. Неизпълнението по отношение на единия кредитор, когато е значително, е основание за разваляне на целия договор.

В настоящия казус основният спорен въпрос, който е поставен за разрешаване пред

настоящия съдебен състав, е за това дали ответникът е бил изправна страна по договора, т.е. е гледал и издържал праводателите според техните нужди.

Задължението на приобретателя следва да се изпълнява от момента на сключване на договора до смъртта на прехвърлителите – негови родители, т.е. касае се до задължение с продължително изпълнение, считано от 30.12.1996 г. **Изпълнението следва да бъде ежедневно, непосредствено и непрекъснато, а не епизодично.** В този смисъл е трайната и последователна каузална съдебна практика на ВКС, обективирана в множество съдебни решения – напр. Решение № 633/01.07.2002 г. по гр. д. № 944/2001 г.; Решение № 293/24.06.2009 г. по гр. д. № 491/2008 г.; Решение № 165/01.03.2010 г. по гр. д. № 71/2009 г. и много други. Задължението е неделимо, поради което е недопустимо да се дели по обем и на периоди – Решение № 412/30.04.2009 г. по гр. д. № 1512/2008 г.; Решение № 95/12.02.2010 г. по гр. д. № 699/2009 г. Ето защо, престирането от време на време на грижи и храна, включително и от трето лице без изричното съгласие на прехвърлителя, не е точно изпълнение на договора от страна на длъжника /Решение № 1150/18.11.2008 г. по гр. д. № 3952/2007 г./. Поради това **частичното неизпълнение е равнозначно на пълно неизпълнение и основание за разваляне на договора за издръжка и гледане.** Приобретателят е длъжен да изпълнява по начин, който да съответства на всички нужди на прехвърлителя, като не е необходимо кредиторът да го уведомява за промяна в нуждите си /Решение № 653/08.07.2002 г. по гр. д. № 295/2002 г./. В настоящия случай от показанията и на двете групи свидетели, които съдят кредитира като последователни, логични, вътрешнонепротиворечиви и обективни, доколкото не са пряко заинтересовани от изхода на спора, се установи по несъмнен начин, че ответникът не е изпълнявал задължението си по договора да гледа и да издържа своите родители ежедневно, непосредствено и непрекъснато, а престирането на издръжка в натура и гледане е било епизодично. В показанията си свид. Т. и свид. А., водени от ищците, сочат, че никога не са виждали ответника в домакинството на ищците, а същите са живеели в местност „Р.“ и са били съседи на ищците дълги години – считано от повече от 20 години. Ищците сами са задоволявали своите потребности от храна, лекарства, дрехи. Сами са полагали грижи за двора, за къщата и т. н. В показанията си свид. К. и свид. П., водени от ответника, сочат единствено, че ответникът преди около 20 години е помогнал за изграждането на канализационното отклонение и В и К и от време на време е носил храна на родителите си – топла супа, закупена от „Г.“. Изводът на съда не се променя от представените писмени документи – касови бележки и справки-извлечения от мобилния оператор на ответника, доколкото всички те се отнасят за покупки и обаждания, които са станали след завеждане на делото и не санират неточното изпълнение на непаричната престация в периода от 30.12.1996 г. до 13.03.2023 г.

За пълнота на изложението следва да се посочи еднозначно, че задължението за издръжка и гледане е носимо по смисъла на чл. 68, б. „а“ от ЗЗД, а не търсимо, и то следва да се изпълнява там, където прехвърлителят се е установил да живее постоянно или преимуществено. Т.е. с обажданията по телефона не може да се приеме, че ответникът е изправна страна по договора, доколкото същите не могат да заместят личното посещение на прехвърлителите в дома им. Освен това, тъй като по договора задължението за издръжка и гледане не е обусловено от наличието на нужда от тях, за разлика от договора за дарение и иска за отмяна на дарението поради недаване на издръжката, от която дарителят се нуждае, то евентуалната липса на такава нужда от страна на праводателите по двустранния договор е без значение за изпълнението на задължението на приобретателя. Именно заради характера на договора същият подлежи на разваляне, а договорът за дарение единствено на отмяна. Няма как да се развали едностранен договор, тъй като по него задължения има само едната страна и заради това нуждата от издръжка и отправянето на нарочна покана до дъжашия такава, подлежи на доказване единствено при исковете за отмяна на дарението, но не и при иска за разваляне на договора за издръжка и гледане.

Следва също да се отбележи, че неблагоприятните изменения в психиката и поведението на прехвърлителя с напредване на възрастта му, не са основания за неизпълнение и освобождаване от отговорност на длъжника, тъй като същността на договора за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за издръжка и гледане изисква преди всичко от длъжника да се приспособява към кредитора. Заедно с това той трябва да търпи последиците и на психическите и физическите безполезни прояви, които

могат да се проявят с течение на времето у прехвърлителя. Ето защо, приобретателят по този вид договори следва да е наясно с възможните проявления, които затрудняват общия живот и дори могат да го направят неприятен.

Обемът и характерът на грижите следва да отговаря на конкретните очаквания и нужди на кредитора, при съобразяване възрастта му и здравословното му състояние в рамките на срока, за който се поддържа, че е налице неизпълнение. **Възможностите на длъжника да предостави договореното са без значение, тъй като целта на договора е нуждите на прехвърлителя да бъдат обезпечени в обичайните разумни граници** /Решение № 863/22.12.2010 г. по гр. д. № 1534/2009 г. на ВКС/. **Поради това длъжникът не може да се позовава на обективна невъзможност да предостави обещаното по договора и липсата на парични средства за изпълнение на задължението не го освобождава от отговорност.**

В конкретния случай в договора е използвана бланкетната формулировка „приобретателят да осигури живот, какъвто прехвърлителите са водили досега“, поради което следва да се отбележи, че страните са се съгласили да се осигурява цялата необходима на прехвърлителите издръжка и да бъдат полагани всички необходими за него грижи, на базата на действителните му конкретни нужди във всеки един момент – Решение № 1138/18.11.2008 г. по гр. д. № 4373/200 7г. на ВКС; Решение № 57/20.02.2009 г. по гр. д. № 6541/2007 г. на ВКС; Решение № 863/22.12.2010 г. по гр. д. № 1534/2009 г. на ВКС и др., като се отчитат промените в състоянието на същите – напр. по-големия обем и вид грижи свързани с пазаруване, приготвяне на храна, грижи за чистотата и подредеността в дома, осигуряване на чисти дрехи и т. н., предвид влошеното здравословно състояние на кредитора, в частност на И. в по-голяма степен предвид установеното психиатрично заболяване и на М. в по-лека степен предвид придружаващите го заболявания, свързани с високото кръвно налягане.

Изпълнението на задължението се дължи в натура и кредиторът няма право да иска от изправния длъжник паричния еквивалент на издръжката в натура. Натуралната престация включва извършване на всички действия по осигуряване на нормални бит и домакинство, за здравословното състояние на прехвърлителя, както и такива с нравствен елемент – уважение, внимание, уют, чувство за семейна среда и принадлежност към рода и семейството на приобретателя. Тези нематериални потребности на кредиторите следва да бъдат задоволени включително и от членовете от семейството на приобретателя-длъжник на непаричната престация.

И последно следва да се отбележи еднозначно, че **натуралната престация може да се трансформира в парична при неоправдано недаване от кредитора-прехвърлителя на необходимото на длъжника съдействие за изпълнение на задължението му в натура**. В този случай приобретателят има призната и гарантирана от закона възможност да трансформира задължението си в паричния му еквивалент и да го погасява редовно чрез ежемесечно плащане на съответната определена от съда сума, което обуславя и несъстоятелността на възраженията на ответника в тази насока, а именно че ищците сами са били се отдръпнали от него и не са му дали възможност да се грижи за тях и да ги издържа. За да бъде изправна страна по договора ответникът-длъжник е следвало незабавно да поиска от районния съд трансформиране на задължението в натура в паричен еквивалент. Доколкото това не е сторено, то следва да се посочи, че неоправданийт отказ на прехвърлителите-ищци да приемат грижата и издръжката в натура, макар и да ги поставя в забава, освобождаваща длъжника от последиците на собствената му забава, не е основание да се приеме, че те са виновни за неизпълнението страна, тъй като длъжникът продължава да бъде в неизпълнение и да дължи всичко по договора. В този смисъл е и трайната и последователна каузална съдебна практика на ВКС, която настоящият съдебен състав напълно споделя – напр. решение № 166/20.03.1997 г. по гр. д. № 204/1996 г. на ВКС; решение № 749/28.09.2001 г. по гр. д. № 130/2001 г. на ВКС; решение № 1222/30.12.2008 г. по гр. д. № 5292/2007 г. на ВКС; решение № 337/19.06.2009 г. по гр. д. № 1454/2008 г. на ВКС и много други.

Крайният извод на съда е за основателност на предявения конститутивен иск по чл. 87, ал. 3 от ЗЗД, което обуславя уважаването му и развалянето на договора за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за издръжка и гледане, сключен на 30.12.1996 г., в

съответната му част, доколкото се установи по несъмнен начин по делото неизпълнение на непаричното задължение за даване на издръжка и гледане в полза на кредиторите-прехвърлители.

При този изход на делото, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, в полза на ищците следва да се присъдят сторените съдебно-деловодни разноски, чийто общ размер съобразно представения списък по чл. 80 от ГПК възлиза на 1 234.52 лева, от които 1 150.00 лева – хонорар за един адвокат, съобразно договора за правна помощ и съдействие, имащ характера на разписка – арт. от т. 1 от ТР № 6/2012 г. на ОСГТК на ВКС, и 84.52 лева – държавна такса.

Водим от изложените мотиви, СЪДЪТ,

РЕШИ:

РАЗВАЛЯ договора за прехвърляне на недвижим имот срещу задължение за издръжка и гледане от * г., обективиран в нотариален акт № *, том *, рег. № *, дело № */* г., по описа на нотариус С. С. при РС-В., в частта, с която М. Л. С., ЕГН ***** и И. Г. С., ЕГН ***** прехвърлят в полза на Л. М. С., ЕГН ***** субективното материално вещно право на собственост върху 1/2 /една втора/ ид. ч. от място от 600 кв. м., находящо се в землището на гр. В., кв. „Г“, м-ст „Р“, представляващо имот пл. № *, кв. * по проекто-плана на вилна зона на квартала, при граници: път, имот №№ *, * и *, което е заснето с идентификатор ** по КККР на гр. В., с площ 602 кв. м. и съседи: ПИ №№ *, *, *, *, * и *, ведно с 1/2 /една втора/ ид. ч. от вилна сграда от 35 кв. м. и подобрения, заснета с идентификатор № * по КККР на гр. В., с площ от 44 кв. м., брой етажи-1, с предназначение-Вилна сграда-еднофамилна, по предявен от М. Л. С., ЕГН ***** и И. Г. С., ЕГН ***** **против** Л. М. С., ЕГН ***** , конститутивен иск с правно основание по чл. 87, ал. 3 от ЗЗД.

ОСЪЖДА, на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, Л. М. С., ЕГН ***** **ДА ЗАПЛАТИ** в полза на М. Л. С., ЕГН ***** и И. Г. С., ЕГН ***** сумата в общ размер от **1 234.52 лева**, от които 1 150.00 лева – адвокатски хонорар и 84.52 лева – държавна такса.

РЕШЕНИЕТО подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд – Варна в двуседмичен срок от съобщението.

Препис от решението да се връчи на страните, на основание чл. 7, ал. 2 от ГПК.

Съдия при Районен съд – Варна: _____